

EURÓPA SPOLOČNE PROTI ISLAMIZÁCII

Emil Páleš

Prihovám sa, ani nie tak proti islamu ako za to, aby bývalý kresťanský západ znovu našiel svoje dobré korene a mravnú silu. Skutočná cesta do budúcnosti vedie iba tadiaľ, kde sme *za* niečo; byť *proti* niečomu spojí ľudí vždy len dočasne a nakoniec prinesie viac zničeného než vytvoreného. Tento jemný rozdiel je podstatný.

Naším najväčším problémom je to, že nemáme pozitívnu víziu – žiadnu identitu, čo by nás spojila. Spoločný cieľ je ako imunita sociálneho organizmu, vďaka ktorej nepodlieha všemožným vonkajším vplyvom. Rím padol preto, lebo vnútorne zoslabol, a nie preto, že barbari zosilneli. Duchovne silné civilizácie dokážu absorbovať migrácie, pretože vedia, kým sú, a prisťahovalci k nim majú rešpekt. Tak sme my východoeurópania migrovali na západ s obdivom a vôľou osvojiť si mravy tej krajiny, čo nás láskavo prijala.

Za nežnej revolúcie sme boli len proti niečomu; *a preto* sme sa v priebehu jednej generácie ocitli v hospodárskej i novej myšlienkovvej totalite. Rodí sa tu akási ľavicovo-liberálno-zeleno-ľudskoprávna totalita, ktorá z pseudo-humanitárnych hesiel urobila obušky na umlčovanie múdrych ľudí. Takzvaní antifašisti sú dnes najväčšou príčinou radikalizácie a vzostupu neonacistických strán v Európe. Pretože nám v mene falošnej ľudskosti vnucujú nespravodlivosť, ktorá musí vyvolať hnev. Feministky ospravedlňujú znásilňovanie žien v Kolíne. Dženderoví aktivisti zakazujú kritizovať islam, kde za homosexualitu je trest smrti. Z týchto paradoxov začína byť zjavné aj obyčajnému človeku, že tu vôbec nejde o ochranu menšín. Menšiny sú len zneužívané ako proklamatívne obeť, v mene ktorých si osvojujú moc tí, čo sa vydávajú za ich ochrancov.

Dvadsať rokov hovorím tejto strane: neklamte, nezamlčujte nepríjemné štatistiky o rôznych menšinách, lebo ľudia sa raz o to viac nahnevajú a dopadne to na hlavy týchto menšín paušálne, bez rozlišovania jednotlivcov. Teraz chcem povedať aj druhej strane: nezbierajme selektívne negatívne informácie na islam ani na nikoho iného, aby sme nepadli do druhého extrému. Hľadajme jednoducho pravdu a celú pravdu, lebo pravda je jediný liek.

Keby sme naozaj chceli pomáhať, za tie isté peniaze by sme zabezpečili desaťkrát viac utečencov priamo tam v najbližšej mierovej zóne. Namiesto usídľovania malej časti z nich v najdrahších štátoch Európy. Či ešte jednoduchšie, keby sme prestali nepriamo financovať a vyzbrojovať islamský terorizmus, vojna by tam ani nezačala. No keby sme ich aj dočasne prijali do Európy pre pomoc v núdzi, z toho vôbec nijako nevyplýva, že tu majú zostať natrvalo a dostať občianstvo. Každá komunita má prirodzené právo prijať medzi seba len toho, koho chce, a nie každého, kto sa nanúti. Naši politici nekonajú zo súcitu – sledujú iné ciele. Riešia starnúcu demografiu Európanov, získavajú lacné pracovné sily, rozširujú si ľavicovú volebnú základňu. Pre svoje chvíľkové a polovičaté ciele sú ochotní obetovať aj to, čo naši dedovia budovali po generácie.

Západ sa pýši slobodami, ale sú falošné, pretože sú zbavené morálky. Slobodným sa človek stáva len skrze úsilie o dobro; a zlo je vždy otroctvom. Islamský východ obmedzuje slobody a nadraduje im náboženskú morálku, ale falošnú – aká neprýšti zo slobody vnútorného poznania, ale je len mechanicky nanútená zvonku a často anachronická. Našou úlohou je skĺbiť slobodu s mravnosťou. Pridajme my mravný rozmer k našim slobodám – a orient pridá slobody k svojej mravnosti. Kým

budeme my pestovať jeden extrém, bude stále na inom mieste sveta vznikať protiklad, s ktorým budeme konfrontovaní. Také sú hlbšie zákonitosti dejín.

Západná civilizácia stojí v mnohom na vyššom stupni než ostatné a kto nesúhlasí, väčšinou klame, lebo ani on sám by nechcel žiť inde ako tu. 90% tvorivých géniov dnes citovaných všade na svete sú synmi západu.¹ No ani my nemáme všetko najlepšie a západ dnes opúšťa princípy, ktoré ho kedysi urobili veľkým. Islam, tak ako dnes definuje sám seba, nie je zlučiteľný so západným poňatím demokracie a ľudských práv. Je vlastne protiústavný. Islam totiž nie je len náboženstvo, ale aj právny systém. V islamskej civilizácii nedošlo k odluke cirkvi a štátu. Kde moslimovia získajú slovo, zavádzajú zákony, ktoré sa týkajú aj nemoslimov. Preto to nie je ich súkromná vec, ale týka sa to nás.

No islam sa tiež vyvíja a sú v ňom výhonky reformácie. Tie podporíme najlepšie tým, že prekonáme vlastné slabosti. Dobrý západ sa musí spojiť s dobrým východom a musia prevziať iniciatívu. Namiesto toho sa zlo západu aj východu tajne spriahli a diktujú tempo dejín. A nevadí im, že vystupujú súčasne pod protichodnými nálepkami radikálneho islamu aj ľudských práv.

Nedajme sa viac mýliť nálepkami a vidíme čistú morálnu esenciu vecí. Koho tu vedie aký duch? Kto tu klame, vyhýba sa dialógu a zabraňuje náprave? A kto naopak? Až si začneme ctiť pravé hodnoty, podporíme a vyzdvihneme medzi sebou osobnosti *podľa charakteru* a nie podľa osobných výhod. Potom nás naši politickí predstavitelia nebudú zrádzať, ako sa to deje teraz.

Existuje zreteľná hranica medzi dobrom a zlom. Ale tá hranica nevedie presne po rozhraní medzi komunizmom a kapitalizmom, islamom a kresťanstvom, černochoami a belochmi, Semitmi a Indoeurópanmi. Hranica medzi dobrom a zlom vedie krížom cez dušu každého z nás. Nie som xenofób. Človek ušľachtilého zmysľania je môj brat, a môže byť aj Arab, černocho alebo gej. Je v našej krajine vítaný. Ale kto plánuje žiť na úkor iných, rozvracať poriadok a mať výnimky zo spravodlivosti, nemá na ne nárok – a to *ani* keď je moslim, ani keď má inú farbu kože alebo iný džender! Ten nech sa vráti, odkiaľ prišiel.

No ani biely kresťan, čo sa tu narodil nie je môj brat, ak je nízkeho zmysľania. Aj im všetkým by som dal iba zelenú kartu ako v Spojených štátoch; nech sú rezidenti, inak so všetkými právami, okrem občianstva. Občianstvo by som nechal ako čestný pojem, len pre tých, čo majú posvätné úsilie zdokonaľovať sa a slúžiť niečomu viac, než len svojmu osobnému egoizmu. Logicky iba takí smú rozhodovať o štáte a zákonoch.

Čestní ľudia sú menšinou, ktorá trpí tým najväčším útlakom. Len si to skúste, požadovať vo svojom okolí pravdivé a čestné jednanie! Prídete o zamestnanie, poženú vás na okraj spoločnosti, ak treba našijú vám aj falošný súdny proces alebo vás zabijú. Nikto tu nie je prenasledovaný za svoju náboženskú príslušnosť, farbu pleti alebo džender tak tvrdo, ako čestný človek! A túto kategóriu ľudskoprávni humanisti nevidia? Všetky kategórie vidia, okrem mravných.

Starajme sa o toto – Najvyššie – a všetky veci, nielen islamizácia, sa začnú usporiadať samé od seba. V spravodlivej spoločnosti budeme mať čas a peniaze na naše vlastné deti a odovzdáme im kultúru, akú sami budeme chcieť.

¹ Charles Murray: Human Accomplishment: The Pursuit of Excellence in the Arts and Sciences, 800BC to 1500. HarperCollins, 2003. 668 s.